

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 890. An & qualiter obligatio voti transeat ad hæredes defuncti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

casu satisfacit huic voto suo, etsi fini illius, qui erat lectio missarum, non satisfaciat, dum nimirum sacerdos accepto stipendio eas omiserit, quia votum illius non fuit, nec esse potuit de factis legendis cum affectu, sed procurando ealegi medio communiter usitato, quale est datio stipendii. ita Castrop. n. 6.

Quest. 890. An & qualiter obligatio voti transcat ad heredes defuncti.

Resp. Primò: vota merè personalia defuncti non tenentur heredes implere sed eorum obligatio cum persona voventis extinguitur, sequitur ex dictis *quest. precedente*. Potest nihilominus testator obligare heredem ad exequenda illa, quæ ipse voverat, non secus ac ad legata aliqua opera pia v.g. ad peregrinationem; non tamen heredem necessarium, utpote qui gravari nequit in iis, quæ hereditati connexa non sunt; sed voluntarium, & quidem obligatione iustitiæ non nisi, ubi testator sub ea conditione hereditatem concedat, ut votum v.g. peregrinationis nomine suo exequatur, & heredes hereditatem acceptet; cum enim liberum sit testatori eum heredem instituire, potuit id facere sub hac vel illa conditione. ita Sanch. *l.c.c. 15 n. 17*. Laym. *l.c.c. 3 n. 13*. *concl. 2*. Castrop. *l.c. p. 16, n. 1*. ubi verò testator absolute sine tali conditione concesserit hereditatem, præcepit tamen ei, illam peregrinationem nomine suo suscipiendam, tenebitur solum ad illam ex gratitudine, ut Castrop. *l.c. cum Suar. l. 4. de voto c. 11 n. 3*.

2. Resp. Secundò: obligatio votum reale exequendi transit ad heredem, siue is necessarius siue voluntarius; Nav. *in sum c. 12. n. 56*. Less. *L. 2. c. 40. dn. 10. n. 65*. Laym. *l.c.n. 12*. Suar. *cit. c. 11. n. 6*. Castrop. *l.c.n. 2*. Arg. *c. ex parte. de censib. l. 2. ff. de pollicitat.* quia defunctus cum emisit votum, obligatus fuit de suis bonis illud exequi; adeòque, si de facto illud executus non fuit, heredes in bonis illius succedens, ejusque personam representans eam obligationem subit. sicut enim succedit in iuribus & actionibus illius, sic & in oneribus, obligationibus hereditati annexis succedere debet, tamen res nulla specialiter sit obligata, quæ tamen obligatio heredis, non est ex virtute religionis & voti; cum ipse non voverit; sed iustitiæ, ex qua adeundo hereditatem obligatur defuncto, ejus vota & obligationes exequi, sed neque potest testator heredem suum ab ista obligatione vota sua realia solvendi liberare, tamen enim in potestate sit heredem instituire, eò tamen instituto, & adita ab illo hereditate, sicut impedire nequit obligationem illius solvendi debita homini, sic etiam nequit eum liberare ab obligatione solvendi, quæ debita sunt Deo; quippe quæ utraque obligatio immediatè nascitur ex aditione hereditatis jure communi sic disponente, adeòque independentè à voluntate testatoris, ita Suar. *l.c.n. 13*. Sanch. *cit. c. 15. n. 28*, Bonac. *Tom. 2. d. 4. q. 2. p. 5. §. 2. n. 12*. Laym. *l.c. n. 12*. Castrop. *l.c. n. 3*. qui tamen cum Suar. id ipsum sic limitat: nisi fortè vovens restringeret votum suum ad vitam suam v.g. dicendo. voveo seu promitto me in vita mea adificaturum Ecclesiam, sin autem non fecero, nolo ad heredes obligationem transire, unde etiam addit; nisi ex verbis manifeste colligatur aliud, credendum esse votum non absolute, sed sub dicta conditione emissum esse.

3. Resp. Tertiò dum votum est mixtum ex reali & personali heredes defuncti tenentur præstare tantum, quod in eo reale est, si id à personali separari possit, & per se seu independentur ab alio promissum est. Nav. *l.c.n. 56*. Sylv. *v. votum. 2. q. 4. d. 13*. Sanch. *l.c.n. 30*. Pirh. *h. t. n. 12*. Wiefn. *n. 41*. sic v. g. si quis vovit militare contra hostes fidei & secum adducturum tres socios in subsidium belli, heredes illius non obligatur proficisci ad bellum, bene tamen ad mittendum tres promissos socios. secus, si promississet illos principali intentione pro comitatu suo secum ducturum; tunc enim, si defunctus non fuisset profectus ad bellum, neque heredes illius tenebitur ad tres milites mittendos. Ita Pirh. *l.c.* de cetero quod hic dictum de herede, etiam locum habet in monasterio, dum id factum heredes voventis ob mortem illius, secus tamen, si heredes factum ob professionem voventis in religione approbata, quippe per quam omnia vota tam realia quàm personalia juxta communiorum extinguntur; vota autem extincta à tempore aditæ hereditatis heredes non tenentur solvere. Qualiter etiam extingui vota, etiam si religiosus velit ea sua professione non extingui contra Bonac. *l.c. n. 7*. censeat Castrop. *n. 8*.

4. Resp. Quarto: quod spectat modum solvendi vota realia & mixta, secundum quod in iis reale est, tenentur ea primò persolvere ita, ut non excedantur vires hereditatis adeòque ex eo tantum, quod solutis debitis & necessariis funeris expensis super est Laym. *l.c.n. 13*. Bonac. *n. 6*. Sanch. *n. 36*. Castrop. *n. 4*. juxta *L. fin. §. 4. c. de jure deliberand.* cum de eo solo testator vovendo aut legando disponere possit. Proceditque id ipsum in conscientia, licet heredes non confecerit inventarium non obstante *civil. fin. §. 12*, obligante heredes non conficientes inventarium ad solvenda defuncti debita, etiam excedentia vires hereditatis; quia hæc dispositio fundatur in præsumptione fraudis, quæ non conficiens inventarium videtur res subtraxisse. Ac proinde hac fraude cessante, cessat obligatio legis, ut Bart. *in l. 1. c. de SS. Eccl. n. 45*. Felin. *in c. 1. si constet n. 44*. Sylv. *v. hereditatis 3. q. 3*. Sanch. *l.c. 37*. Castrop. *l.c. n. 4*. qui etiam addit; esto quod condemnetur heredes, adhuc eum obligatum non esse in conscientia; quia sententia, uti & lex fertur ob fraudem præsumptam. Secundò ita, ut heredi siue ascendenti siue descendenti salva maneat legitima, quippe quæ per debitum voluntarium & merè liberale, cujusmodi est, quod ex voto aut legato pio oritur. Gravari aut diminui à testatore non potest, tamen is tempore, quo vivit, hanc legitimam minuere possit votis, aliisque minutis Eleemosynis, cum, dum vivit, sit dominus illius legitimæ, cujus dominium cessat post ejus mortem. ita Covar. *in c. Si heredes de testam. n. 9*. Sanch. *l.c.n. 38*. Laym. *l.c.c. 3. q. 6. n. 13*. Bonac. *l.c.n. 5*. Castrop. *l.c. n. 5*. Tertiò vota realia solvi non debent ex bonis spectantibus ad coronam regni seu provinciam, quippe quæ sicut aliis donationibus merè liberalibus, ita etiam votis realibus gravari non possunt; sed ex aliis, puta patrimonialibus aut propriis, quæ Princeps defunctus reliquit, & de quibus is pro libitu suo disponere poterat. Pirh. *h. t. n. 14*. juxta *c. 6. h. t.* Quarto vota solvenda post debita iustitiæ. Laym. *l.c.* Bonac. *l.c.n. 16*. Castrop. *l.c. n. 10*. quia Deus non acceptat oblata cum præjudicio juris tertii quæsitæ. Et ante pia legata

legata AA. iidem, quia vota obstringunt defunctum, non autem legata. Quintò dum plura sunt defuncti vota & hæreditas non sufficit pro omnibus solvendis, obligatur hæres, Vota de meliore bono præferre, & in casu dubii illud, quod constat, prius emissum, quia hæres defuncti personam gerit, qui dicto ordine tenetur vota sua exequi. Sanch. cit. c. 15. n. 14. Bonac. l. c. n. 14. Castrop. n. 11. quod si autem non constiterit, quòd votum melius aut prius emissum, hæres tenetur non pro Rata dividere, ut Sanch. n. 41. Sed ut Bonac. l. c. n. 15. & Castrop. n. 12. probabilis sentire videntur, non secus ac testator habet electionem, cum etsi obligatio; quæ in testatione erat religionis, facta sit in hærede obligatio iustitiæ, non tamen quoad modum eam exequendi, immutata est. Si tamen vota acceptata sint ab iis, in quorum gratiam facta, electionem non habere locum, sed divisionem prorata, asserunt Bonac. & Sanch. Sexto dum plures sunt hæredes, nullus eorum tenetur in solidum solvere vota defuncti, sed quilibet pro parte hæreditatis, in qua est hæres ut Arg. L. 85. ff. de V. O. Sanch. l. c. n. 42. quod tamen duplicem patilimitationem, ait Castrop. l. c. n. 13. primam, ut, si res promissa Deo sit apud unum hæredem, isteneatur in solidum, habeat tamen actionem adversus cohæredes, ut ipsi partem eorum hæreditati correspondentem solvant, ut Sanch. n. 44. juxta L. 2. ff. de V. O. Alteram, ut si alii hæredes nolint solvere, quilibet eorum teneatur in solidum, quia debitis & legatis solvendis qualibet pars hæreditatis addicta est, & quilibet hæredum obligatus; adeoque uno nolente, alius obligatur supplere alterius malitiam; cum æquum non sit ob malitiam illius debita manere insoluta. Si tamen id fiat, non ex malitia unius, sed ex impotentia, Castrop. Credit, cohæredem obligatum non esse, nisi pro quantitate hæreditatis sibi debita. Porro si hæres vota realia hæreditate accepta monitus à iudice Ecclesiastico exequi omittat, potest ab hoc ad id compelli sub pena excommunicationis & privationis bonorum. Juxta c. 6. h. t. c. 18. de censib. Abb. in cit. c. 6. n. 3. Pirh. n. 13. & 14.

Quæst. 891. Num donatarius & legatarius teneantur vota donantis & legantis exequi.

1. Resp. Ad primam: non teneri ad hoc donatarium, etsi donans fiat impotens ad vota implenda. Sanch. l. c. n. 34. Bonac. l. c. n. 21. Suar. L. 4. de voto c. 16. n. 10. Castrop. n. 14. neque enim ad hæc tenetur ratione rei acceptæ; cum ea, etsi determinate Deo promissa, propria tamen donatarii facta sit ob Dominium à donante in eum translatum per traditionem, neque etiam ex illicita rei acceptatione; cum hæc ad summum sit contra religionem ob cooperationem ad peccatum donantis, non contra iustitiam, ac proinde ex illa nasci non possit obligatio satisfaciendi.

2. Resp. Ad secundam: contrarium videtur in legatario, nimirum, ut is teneatur accipiens rem legatam, non possit eam retinere, sed teneatur rem in specie promissam Deo sibi traditam, tradere Deo; cum nullum eam retinendi titulum habeat, quia nulla est promissio seu legatio (ex cuius tamen valore dominium legati acquirere debet legatarius) ut pote de materia contraria vo-

to, adeoque dere illicita, sic quoque si res legata Deo determinatè promissa non est, & vires hæreditatis non sufficiunt votis persolvendis, legatum nullum esse censet Castrop. n. 15. quia sic legans peccat, dum vult rem, ex qua satisfaciendum votis, donare legatario.

Quæst. 892. Obligatio voti quando & qualiter cesset.

1. Resp. Cessat primò cessante causa finali, ob quam editum; cum ea cessante, non subsistat promissio, quia in casum deficientis causæ principaliter moventis ad votandum, vovens se obligare non intendit. Abb. in c. 9. h. t. n. 14. Sanch. l. c. c. 2. n. n. 42. Suar. L. 4. de voto c. 18. n. 3. Azor. p. 1. L. 11. c. 15. q. 13. Castrop. l. c. p. 20. n. 1. Sic qui vovit peregrinationem ad impetrandam amico sanitatem, eo mortuo ante captam peregrinationem, non tenetur peregrinari, qui promisit eleemosynam in redemptionem Petri, eo ante datam eleemosynam aufugiente & captivitate, aut mortuo, non tenetur dare Eleemosynam. Secus est de causa mere impulsiva, quæ cessante non cessat obligatio voti. AA. iidem. Quod si sint duæ causæ finales, unâ deficiente, attendendum, num utraque copulative intenta, an divisive, quod ex natura rei promissæ & ex modo promittendi colligendum. in primo casu cessabit obligatio, secus in secundo. Castrop. l. c. n. 2. Qualiter verò cesset obligatio deficiente conditione sub qua emissum, dictum est supra, ubi qualiter votum conditionatum obliget.

2. Secundo mutatione materiæ promissæ, quæ ex jure vel prudenti hominum iudicio diversa redditur, cessat obligatio voti; hac enim materia præstita, censeri non potest vovens præstitisse, quod promissum est Castrop. l. c. n. 3. citatis Valent. 2. 2. d. 6. q. 6. p. 4. Suar. l. c. c. 19. an. 4. Sanch. l. c. n. 20. & aliis juxta illud L. 140. §. 2. ff. de V. O. obligatio extinguitur, si in eum casum incidat, a quo incipere non potest. Estque hæc mutatio materiæ duplex, alia perpetua, id est, durans pro omni tempore, quò votum impleri potest, in quo casu, si mutatio afficit totam materiam, votum, ejusque obligatio penitus extinguitur, si verò votum dividuum est, & mutatio in parte dividua & separata contingit, manet obligatio, quo ad illam partem, in qua non contigit mutatio. Altera temporalis pro tempore aliquo determinato, & tunc pro eo tempore solum suspenditur obligatio, manente illa ad aliud tempus, quo impedimentum cessat, & votum impleri potest. Sanch. l. c. n. 24. Suar. l. c. n. 5. Bonac. l. c. p. 7. §. 1. n. 6. Castrop. n. 6. Porro ut Idem n. 4. cum Suar. n. 8. & seq. & Sanch. l. c. n. 6. & 7. ea autem diversitas prudentium hominum æstimatione sufficiens est, quæ rem constituit in alio statu morali diverso vel ob difficultatem ex parte ipsi rei promissæ supervenientem, vel ob alias circumstantias ei denuò adherentes, ob quas redditur majoris boni impeditiva, vel omnino inutilis, vel etiam ob periculum vitæ vel honoris alterius gravis detrimenti supervenientis aut cognitum prius post votum emissum (nisi fortè ut Castrop. l. c. p. 20. n. 5. non obstante tali periculo voverit, dum congruum esset virtuti, se tali periculo offerre, cum tunc ad rem sic mutatam non est censendus vovens se intendisse obligare. Sic qui in juventute vovit religionem, si ad senium perveniat, quando voto

huic